

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoP/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717209218
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8717209218.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a členov senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Martina Barana v právnej veci navrhovateľa D. U., P. X.X.XXXX, Y. O. X. XXX, proti odporcovi D. U., P. XX.X.XXXX, Y. H. Y., Š. XXX, o zvýšenie výživného, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad z 13.3.2018 č.k. 14P193/2017-42 takto jednohlasne

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Z v y š u j e výživné zo strany otca určené rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 14P/36/2014-41 z 27.5.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 4Cop/31/2014 zo dňa 19.11.2014 na mal. D. U., nar. X.X.XXXX zo sumy 100,- Eur mesačne na sumu 180,- Eur mesačne, od 1.9.2017, ktoré výživné je otec p o v i n ý platiť k rukám matky vždy do 15.-ho dňa v mesiaci vopred.

II. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 1.9.2017 do 28.2.2018 činí zo strany otca pre mal. D. sumu 480,- Eur, ktorý z a v ä z u j e otca zaplatiť k rukám matky v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Návrh otca na zníženie výživného z a m i e t a.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ustanovením § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

3. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že posledná úprava výživného bolo realizovaná rozsudkom tamajšieho súdu č.k. 14P36/2014-41 z 27.05.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 4CoP31/2014-67 z 19.11.2014, ktorým bol otec zaviazaný prispievať na výživu maloletého D. sumou 100 Eur mesačne. V tom čase otec mal okrem maloletého vyživovaciú povinnosť k plnoletej dcére D. U. a k maloletému D. U., nar. XX. XX. XXXX. Príjem matky v tom čase predstavoval 585 Eur mesačne, otec pracoval vo firme D., s. r. o. H. Y. za minimálnu mzdu. V súčasnosti sa počet vyživovacích povinností otca nezmenil, príjem matky sa zvýšil na sumu 650 Eur mesačne, otec dosahuje mzdu vo výške 364 Eur mesačne. Od poslednej úpravy výživného sa zmenili pomery na strane maloletého D.,

ktorý je už študentom strednej školy, čím došlo k objektívnemu nárastu výdavkov v súvislosti s jeho vekom a športovou aktivitou. Súd neuveril tvrdeniam otca, že jeho príjem predstavuje len minimálnu mzdu, keďže už dlhé roky pracuje v rodinnej firme a vždy deklaruje príjem len vo výške minimálnej mzdy. Taktiež súd neuveril zmluvám o pôžičke, ktoré otec predložil na pojednávaní; ide o zmluvy s rodinnými príslušníkmi, a preto je nereálne aby dochádzalo k požičaniu peňazí medzi blízkymi príbuznými. Súd skonštatoval, že otec sa dlhodobo vyhýba možnostiam a schopnostiam dosahovať vyšší príjem, a tým, že má vyživovaciu povinnosť na tri deti, z jeho deklarovaného príjmu by mu neostala žiadna finančná hotovosť pre živobytie, čo sa javí ako nereálne. Keďže výživné nepredstavuje len náklady na ošatenie, stravu ale aj náklady na bývanie, energie a pod., súd vyhovel návrhu matky a zvýšil výživné zo sumy 100 Eur na sumu 180 Eur počnúc od 01.09.2017, t. j. od nástupu maloletého D. do vyššieho ročníka strednej školy. Za čas od 01.09.2017 do 28.02.2018 vznikol otcovi dlh na výživnom predstavujúci súčet rozdielu medzi zvýšeným a doposiaľ určeným výživným vo výške 480 Eur (6 mesiacov krát 80 Eur), ktorý súd otca zaviazal zaplatiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Proti rozsudku podal včas odvolanie otec. Poukázal, že od poslednej úpravy výživného sa jeho majetkové pomery nezmenili, naďalej poberá minimálnu mzdu a je zamestnaný ako konateľ spoločnosti D., s. r. o., E.. Naopak príjem matky sa zvýšil zo sumy 585 Eur na sumu 650 Eur mesačne, čím sa zlepšil jej priemerný mesačný príjem. Zvýšením výživného na sumu 180 Eur mesačne sa životná situácia odvolateľa dostala do hraničných rozmerov, a preto je opäť nútený požičať si na zaplatenie nedoplatku na výživnom. Poukázal, že je konateľom v rodinnej spoločnosti bez toho, aby mal akúkoľvek majetkovú účasť v spoločnosti a nie je ani spoločníkom spoločnosti. Jeho funkcia sa vykonáva na základe zmluvy o výkone funkcie konateľa, kde je uvedená výška mesačného príjmu. Je vyučený lesník a zamestnanie lesníka je spojené s pohybovou aktivitou, ktorú však nemôže vykonávať pre zdravotné problémy psychického rázu od roku 2000. Jeho zdravotný stav sa zhoršuje, o čom v konaní predložil správu od lekára, z ktorej vyplýva, že sa mu nedoporučuje pracovať mimo domova, v zmennej prevádzke, tiež pre chronické bolesti chrbta. Súd vôbec nezohľadnil, že nie je vlastníkom nehnuteľností, ani motorového vozidla, býva s rodičmi, ktorí mu pomáhajú. Nezohľadnil, že potrebuje z niečo žiť; stravuje sa v spoločnej domácnosti s rodičmi, ktorým nemôže prispievať, lebo všetko dáva na výživné a telefón mu tiež platia rodičia. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. K odvolaniu sa vyjadrila matka navrhujúc napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Uviedla, že odporca dlhé roky pracuje ako konateľ vo firme s minimálnou mzdou čo je účelové, aby neplatil výživné, pričom zamestnanci tejto firmy majú vyšší príjem ako konateľ. Otec odporcu ho v tom, ako aj celá jeho rodina podporujú z dôvodu, že je to pre nich výhodné (napr. nákladne zrekonštruovali rodinný dom). Obaja jeho rodičia sú poberateľmi starobného dôchodku, a preto nie je žiaden dôvod na pôžičky s rodinnými príslušníkmi. Ak by si odporca intenzívne hľadal iné zamestnanie ako vykonáva, štátne lesy napr. vo februári 2018 potrebovali lesníka - správcu. Odporca u nich pravidelne nakupuje drevo v úseku B. J., a preto vedel o tejto skutočnosti, napriek tomu sa o zamestnanie neuchádzal. Odporca nikdy nebol práceneschopný, nepoberá invalidný dôchodok a bežné zdravotné problémy mu nebránia vykonávať povolanie lesníka, či za prácou vycestovať. Odporca sa nechce riadne podieľať na výživnom v rámci svojich možností a schopností o čom svedčí skutočnosť, že kupuje drahé autá svojím priateľkám, ale deťom nikdy nič nedá, ani pri príležitosti narodenín, resp. Vianoc. Ďalej uviedla, že ich dcéra po skončení strednej školy už študuje na vysokej škole, syn na budúci rok maturuje; okrem toho je talentovaný futbalista.

6. Kolízny opatrovník, ktorý zastupoval maloletého D. do jeho plnoletosti (XX.XX.XXXX) k odvolaniu otca navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že súd pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti správne prihliadol na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará, vzal správne do úvahy, že ide o dieťa vo veku dospelosti čo tento samotný fakt zvyšuje náklady na zabezpečovanie nie len jeho základných potrieb, ale aj širšieho kultúrneho a športového využitia.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 65 - 67 Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

8. Pre rozhodovanie o zmene výživného, na účely zistenia zmeny pomerov, je potrebné porovnať celkovo okolnosti dôležité pre určenie výživného v čase vydania skoršieho rozhodnutia, s okolnosťami dôležitými v čase vydania nového rozhodnutia, pričom predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je výrazná a trvalá zmena okolností na jednej, či druhej strane. Možnosť skúmať majetkové pomery umožňuje súdu komplexne posudzovať pomery povinného rodiča, jeho životnú úroveň. Je potrebné mať na zreteli, že výživné má zabezpečiť približne také materiálne podmienky pre telesný a duševný vývoj dotknutého dieťaťa, v akých by sa dieťa nachádzalo, keby žilo v harmonickej spoločnej domácnosti svojich rodičov. Určitá primeraná horná hranica výživného je daná nutnosťou uspokojovania aj ďalších rozumných potrieb dieťaťa nad hranicu základných potrieb, pokiaľ ich uspokojovanie dovoľujú možnosti a schopnosti povinného. Výživné pre maloleté dieťa má zároveň prednosť pred inými výdavkami rodičov, ktoré ho o toto právo nemôžu ukracovať. Tomu z rodičov, ktorému bolo dieťa zverené do výchovy, sa vyživovacia povinnosť presne neurčí, ale s plnením jeho vyživovacej povinnosti sa počítá, pričom pri stanovení jej rozsahu sa berie do úvahy aj priama starostlivosť o dieťa. Povinnosť spolupodieľať sa na vyživovacej povinnosti, starať sa sústavne a dôsledne o výživu svojho maloletého dieťaťa, majú obaja rodičia dieťaťa rovnocenne. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, majú rodičovské práva a povinnosti obaja rodičia rovnocenne a to aj v prípade, ak spolu rodičia dieťaťa nežijú. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa, spolupodieľať sa na zabezpečovaní jeho výchovy a výživy v súlade s jeho vekom, potrebami, aktivitami, zdravotným stavom a podobne. Zákon predpokladá, že rodičia ich budú vykonávať dobrovoľne a so všetkou starostlivosťou a že sa na výkone rodičovských práv a povinností v záujme maloletého dieťaťa dohodnú, rešpektujúc tak právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obom rodičom a taktiež právo rodičovské v záujme zabezpečenia primeraného kontaktu a dosahu na výchovné pôsobenie na dieťa.

9. Rozhodovanie o výžive maloletého je konaním vo veciach starostlivosti súdu o maloletých v zmysle § 111 až § 122 CSP. Účastníkom takéhoto konania je predovšetkým maloleté dieťa, o právach ktorého na výživné súd koná. D. U., narodený XX.XX.XXXX bol teda účastníkom predmetného konania aj predtým, než v odvolacom konaní dovŕšil 18.-tý rok svojho veku. Do nadobudnutia plnoletosti bol v konaní zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v E. (Uznesenie súdu prvej inštancie zo dňa 03.10.2017, č.k. 14P/193/2017-5). Takýto (kolízny) opatrovník ustanovený súdom podľa § 31 ods. 2 Zákona o rodine sa stal zástupcom maloletého v rozsahu, v akom bol oprávnený za neho konať. Dosiahnutie plnoletosti má ten dôsledok, že v konaní o výživnom sa môže konať už len o nárokoch za dobu maloletosti dieťaťa a v ďalšom konaní vystupuje už plnoleté dieťa samé (odpadá teda jeho zastúpenie opatrovníkom).

10. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom vyplýva priamo zo zákona (zákonná vyživovacia povinnosť), nie až z rozhodnutia súdu, ktorým sa splnenie tejto povinnosti ukladá povinnej osobe. Povinná osoba musí vždy aj keď na úkor svojho minima zabezpečiť výživu dieťaťa. Právo na výživu vzniká dieťaťu narodením, je právom osobnej povahy, nemožno ho preniesť na iného a to ani na strane povinnej osoby. Ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine zabezpečuje deťom výživné od ich rodičov do toho času, pokiaľ nie sú sami schopné sa živiť; nerozoznáva pri tom deti maloleté a plnoleté a z hľadiska veku detí tieto nároky nediferencuje. Podľa zákona o rodine sú podmienky nároku maloletého aj plnoletého dieťaťa na výživné celkom rovnaké; vyživovacia povinnosť rodičov k deťom časovo končí vtedy, keď sú sami úmerne svojim schopnostiam schopné zarábať (sa živiť). Rozhodnutie súdu ktorým bolo rodičom určené výživné pre maloleté dieťa za jeho maloletosti, sa účinky po nadobudnutí plnoletosti dieťaťa nezmenia, a preto v takom prípade netreba podávať nový návrh na určenie výživného, lebo podmienky pre určenie vyživovacej povinnosti naďalej trvajú a ani súd výrokom rozsudku neobmedzuje určené výživné len na čas maloletosti dieťaťa. Keďže predmetný návrh na zvýšenie výživného bol podaný pred dosiahnutím plnoletosti maloletého D., pokračoval odvolací súd v konaní aj po jeho plnoletosti s tým rozdielom, že plnoletý navrhovateľ má už v ďalšom súdnom konaní samostatné procesné postavenie, pričom aj zastupovanie opatrovníkom zaniklo. Veková hranica 18 rokov je podľa právnej úpravy v Zákone o rodine významná z hľadiska procesnoprávneho (do plnoletosti dieťa možno konanie o určenie výživného začať aj bez návrhu, kým po dovŕšení plnoletosti len na návrh výživou oprávneného). Preto ak v konaní o výživnom pre maloleté dieťa rozhoduje súd až po nadobudnutí plnoletosti dieťaťa, treba aby plnoleté dieťa v konaní uviedlo, či nárok na výživné uplatňuje aj za dobu po dosiahnutí plnoletosti.

11. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd vyzval D. U., aby sa vyjadril, či si uplatňuje výživné po dovŕšení plnoletosti. D. U. (navrhovateľ) sa vyjadril, že trvá na návrhu o zvýšení výživného, ktoré

podala jeho matka, z dôvodu, že v budúcnosti má záujem študovať na vysokej škole. Odvolanie odporcu považuje za nedôvodné a žiada, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie (č. I. 76 spisu).

12. Výsledkami vykonaného dokazovania bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo k poslednej úprave výživného rozsudkom Okresného súdu Poprad z 27.05.2014 č.k. 14P36/2014-41 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 19.11.2014 č.k. 4CoP31/2014-67. Citovanými rozhodnutiami bolo zvýšené výživné počnúc 01. júnom 2014 pre vtedy ešte maloletého D. na sumu 100 Eur mesačne.

13. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Poprad 14P36/2014 vyplýva, že v čase posledného rozhodovania o výživnom bol odporca zamestnaný ako konateľ s minimálnou mzdou vo firme svojho otca (G. U.), ktorý je jediným spoločníkom spoločnosti D., s. r. o. E., J. XXX/XX, H. Y.. Odporca mal v čase poslednej úpravy výživného vyživovaciu povinnosť okrem navrhovateľa aj k dcére D. U., nar. XX.XX.XXXX a k synovi D. U., nar. XX.XX.XXXX. Maloletý D. v tom čase bol žiakom ôsmeho ročníka základnej školy a jeho matka dosahovala mesačný príjem 585 Eur.

14. V súčasnosti sa počet vyživovacích povinností u odporcu nezmenil. Je naďalej zamestnaný vo firme D., s. r. o., J. XXX/XX, H. Y., ktorej jediným spoločníkom je G. U., otec odporcu a odporca je konateľom tejto spoločnosti. Z predloženého potvrdenia o príjme odporcu vyplýva, že jeho priemerný mesačný príjem predstavuje 312,90 Eur (č. I. 19 spisu). Otec sa so synom nestretáva, neposkytuje mu žiadne iné plnenia nad rámec výživného. Odporca býva v rodinnom dome svojich rodičov na adrese, ktorá je totožná so sídlom spoločnosti D., s. r. o., E.. Matka navrhovateľa je zamestnaná s príjmom 650 Eur mesačne.

15. Navrhovateľ je v súčasnosti študentom H. školu nenavštevuje v sídle bydliska, a preto jeho zvýšené náklady súvisia aj s poplatkami na dopravu do školy (45 Eur mesačne), náklady na stravu v školskej jedálni predstavujú poplatok 25 Eur mesačne. Okrem uvedeného navrhovateľ sa aktívne venuje futbalu, je členom futbalového klubu X. O. X., s čím súvisia zvýšené výdavky na jeho športovú obuv a výstroj. Navrhovateľ je v období rýchleho rastu a s tým súvisia zvýšené náklady aj na zakupovanie nového oblečenia a obuvi.

16. Pokiaľ ide o majetkové pomery odporcu, odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že jeho tvrdenia sú v tomto smere viac ako nepresvedčivé. Pri príjme odporcu 312,90 Eur mesačne je nemysliteľné, aby z neho dokázal pokryť svoje mesačné výdavky. Takáto situácia sa dá ustáť, ak trvá nanajvýš niekoľko mesiacov nie však ako v prípade odporcu, ktorý je dlhodobo konateľom rodinnej spoločnosti (od 07.06.2013) a jeho príjem päť rokov predstavuje minimálnu mzdu. Preto odvolací súd je presvedčený, že odporca nedosahuje len minimálnu mzdu, lebo jeho výdavky sú oveľa vyššie ako prezentovaný príjem. Keďže odporca je konateľom v rodinnej firme, súd neuveril predloženému potvrdeniu o príjme o poberaní minimálnej mzdy.

17. Odvolací súd po preskúmaní všetkých relevantných skutočností dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne a zákonne rozhodol keď zvýšil výživné pre navrhovateľa zo sumy 100 Eur mesačne na sumu 180 Eur mesačne počnúc od 01.09.2017. Odvolací súd sa stotožňuje s výškou zvýšeného výživného, ktorá zodpovedá nie len odôvodneným potrebám plnoletého dieťaťa, ale aj možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov. Výživné poskytované navrhovateľovi zo strany odporcu má totiž predstavovať istý pravidelný mesačný príjem, ktorým si otec plní voči dieťaťu vyživovaciu povinnosť. Navrhovateľ sa pripravuje na svoje budúce povolanie, a preto si nemôže vlastnou prácou zabezpečiť pravidelný príjem. Napriek tomu, že odporca má ďalšie dve vyživovacie povinnosti práve s prihliadnutím na vek navrhovateľa, na jeho odôvodnené potreby a s prihliadnutím na osobné a majetkové pomery odporcu je dôvodné zvýšiť výživné na sumu 180 Eur mesačne. Pri určovaní konkrétneho rozsahu výživného odvolací súd vychádza predovšetkým z toho, aká peňažná suma mesačne je potrebná na úhradu odôvodnených potrieb dieťaťa, pričom medzi tieto potreby patria: výživa vo vlastnom zmysle slova, hmotné potreby ako je šatstvo, bielizeň, obuv, náklady na bývanie v rodinnom dome ako aj potreby súvisiace s rozširovaním s prehlbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov, prípravou na budúce povolanie, kultúrne ale i športové potreby (futbal), t. j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje život kultúrneho človeka v súčasnosti. Miera týchto potrieb je odstupňovaná a závisí od veku navrhovateľa ako aj možností a schopností rodičov. Matka navrhovateľa sa na výživnom v zvýšenej miere podieľa najmä tým, že osobne zabezpečuje starostlivosť o navrhovateľa; naopak odporca o syna

nejaví záujem, nekontaktuje sa s ním, nad rámec výživného mu neprispieva žiadnou sumou, napr. pri príležitosti jeho narodenín, menín, Vianoc a pod..

18. Odvolací súd má za to, že zvýšené výživné je v možnostiach odporcu platiť, a zvýšené výživné plne korešponduje s oprávnenými potrebami navrhovateľa, pretože náklady na štúdium sú neporovnateľne vyššie so skorším obdobím keď bol navrhovateľ žiakom základnej školy. Bolo potrebné tiež zohľadniť, že navrhovateľ je talentovaný futbalista a odporca inak neprispieva na výživu. Odporca si musí zároveň uvedomiť, že výživné a jeho plnenie je prednostnou pohľadávkou, ktorá má prednosť pred plnením akýchkoľvek pohľadávok zo strany otca (napr. poskytnuté pôžičky, na ktoré odporca v priebehu konania poukazoval).

19. Odvolací súd zároveň poznamenáva, že je povinnosťou odporcu usporiadať si život tak, aby bol schopný plniť si vyživovaciu povinnosť. Na margo nutnosti plnenia si vyživovacej povinnosti povinným otcom, súd zdôrazňuje, že narodením dieťaťa rodič berie na seba povinnosť a zodpovednosť, ktorá ho sprevádza po celý ďalší život, mnohokrát až do jeho vlastnej smrti. Preto je nevyhnutné, aby svoje záväzky a povinnosti vo vzťahu k deťom dokázal vždy a za všetkých okolností plniť. Zvýšené výživné určené súdom prvej inštancie je plne súladne s hľadiskami, ktoré sú uvedené v ustanovení § 75 ods. 1, veta prvá Zákona o rodine. Preto odvolací súd považoval súdom prvej inštancie rozhodnutie o zvýšenom výživnom, zároveň dlžné výživné za zákonné a vecne správne. Aj tu je potrebné zdôrazniť, že odporca konkrétne výhrady proti dlhu na výživnom v odvolaní neuplatnil.

20. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

21. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).